

Hermelinska Släktföreningens tolfte ordinarie släktmöte
lördagen den 18 och söndagen den 19 juni 1966 i Stockholm

Släktmötet 1966 blev, liksom dessa möten brukar vara, minnesvärt för deltagarna. Anslutningen var stor, omkring etthundrafyrtio personer. En skönare omgivning än Riddarhusets stilrena, traditions-mättade salar och trädgårdar kan knappast tänkas. Därtill kom det osedvanligt varma och vackra junivädret, som gav festligheterna ett alldeles särskilt behag.

Samlingen skedde lördag eftermiddag i Riddarhusets trapphall. Den präglades av en överväldigande hjärtlighet och minnesgodhet. Därpå följde mötets högtidliga öppnande i Riddarhussalen en trappa upp. Släktens huvudman, Alf Hermelin, knöt i sitt inledningsanförande samman tradition och nutid i vår historia. I denna sal, där det under trehundra år har förhandlats, erinrade han, avstod adeln för hundra år sedan från sina gamla privilegier. Här uttalade lantmarskalken greve Lagerbjelke de ord, som väl synes passa in på Hermelinernas livsföring än i dag:

"Lagar kunna förändras, rättigheter upphöra, men kvar stå plikterna mot fäderneslandet, och blifva dessa plikter väl uppfyllda, föga bekymrar det den sanna adeln hvar uti samhället dess plats ställes."

I denna samma sal bildades för femtiofem år sedan den Hermelinska släktföreningen. Huvudmannen frammanade minnet av våra fäder, som stod bakom detta beslut. Han erinrade om de stora namnen i släkten och uttalade slutligen en önskan om att 1911 års paroll, uttryckt i Släktföreningens stadgar, i dag måtte följas och släktbanden stärkas genom en god och meningsfull samvaro.

Från de följande förhandlingarna, som leddes av Släktföreningens ordförande Elias Hermelin, kan nämnas mötets enhälliga beslut att höja årsavgiften till tjugo kronor.

Läroverket i Luleå, numera kallat Hermelinsskolan till minne av Samuel Gustaf Hermelin, skulle enligt mötets beslut tilldelas ett premium att årligen lämnas till förslagsvis "avgående lärjunge med goda vitsord i de naturvetenskapliga ämnena". Mötet uppdrog åt den nya styrelsen att slutföra förhandlingarna med Hermelinsskolan.

Vid de därefter företagna valen omvaldes Elias för en tid av fem år till Släktföreningens ordförande.

Till styrelseledamöter omvaldes likaså på fem år Carl Y:son, Ingeborg och Nils, och nyvaldes Måns i stället för Alf, som undanbett sig återval.

Till suppleanter omvaldes Carl Söderling och nyvaldes Joakim i stället för Christer, som av sagt sig.

Carl-Magnus omvaldes till revisor och Axel nyvaldes i stället för Måns, som inträtt i styrelsen. Revisorsuppleanter blev David D:son och Nils-Magnus.

Släktmötet beslöt enhälligt att till hedersledamot i föreningen utse docent Gunnar Ahlström, författare till boken "De mörka bergen" om de lappländska malmfältens historia. I boken skildras Samuel Gustaf Hermelins pionjärgärning vid landets kartläggning och Norrbottens bebyggelse samt hans hårda öden.

Ordföranden lämnade uppgifter om arkivalier i släktens ägo samt om gåvor, som mottagits under den senaste femårsperioden. Minnesrunor föredrogs över tre av de sex släktmedlemmar, som gått bort sedan det senaste släktmötet: Jane Hermelin, född von Koch av Carin; Margareta Theodorsdotter Hermelin av Honorine; Stellan Hermelin av Folke F.

Den följande middagen i Lantmarskalkssalen erbjöd utomordentliga tillfällen att knyta släktbanden fastare. Till allas glädje var även den äldsta generationen representerad, nämligen av Anna Sven, ung nittio-ettåring, och Gunni. Vid samma bord som dessa syntes huvudmannen Alf och hans hustru Greta samt den nyblivne hedersledamoten docent Ahlström och hans fru Gerd Mellvig-Ahlström. Här satt även ordföranden Elias och hans maka Inez. Dessa två hade tillsammans burit huvudansvaret för genomförandet av detta synnerligen eleganta och lyckade släktmöte.

Mest långväga deltagare var Åke S:son och Elena med två små döttrar, alla komna ända från Colombia. Från Paris hade Christina Winter kommit med man och tre söner.

Två telegram anlände från släktmedlemmar i Liberia, ett från Bengt-Olof och hans pojkar samt ett från Thomasine.

I en rad korta, fängslande tal belystes släkthistoria från olika tider. Elias nämnde Släktens hävdtecknare Rolf Lagerborg, Sven Olsson och Gunnar Ahlström. Docent Ahlström själv bidrog med en gripande bild av nybyggares villkor i Lappland på Samuel Gustafs tid, och Honorine dröjde i sitt tack till docenten också vid Hermelinernas ofta ådagalagda, utpräglade intresse för jorden.

Carl F. samt Gösta från Ulfåsa berättade oförglömliga historier om Joseph Hermelin och hans omgivning, medan Gunni med hela bakgrunden av minnen från Släktföreningens femtiofem år tackade styrelsen för dess oegennyttiga arbete. Ett tack för den synnerligen välarrangerade middagen framfördes slutligen av Alf.

Mer eller mindre närvarande under dessa tal var ett tjugotal unga släktingar från sexton år och nedåt - och helt närvarande ungefär dubbelt så många mellan sju och trettio år. Deras uppmärksamma ansikten vittnade om uppskattning av vad som förmedlades ur släktens hävder till dess unga arvtagare.

Efter middagen dansades det livligt i den stora hallen. Raden av salonger utgjorde en vacker ram för den lugnare samvaron. Portarna stod öppna ut till trädgården mot Strömmen och dess milda skymning. Som en illustration till släktens omvittrade känsla för jorden sågs en av de flicklika unga mödrarna till vuxna barn ta av sig balskorna och i tunna strumplästen vandra ut på gräsmattan. Med fjärilslätta steg, ensam och tillfreds njöt hon av den daggiga svalkan - en sällsynt nattbild från Stockholms Centrum.

Söndagens utfärd med turistbåt till Sturehov och Drottningholm blev även den innehållsrik och intressant. I strålande väder avnjöts anblicken av Mälarens stränder, medan Måns sakkunnigt berättade om passerade sevärdheter. Till Sturehov anlände vi på det enda riktiga sättet, nämligen från sjösidan. Den väl bevarade herrgården från gustaviansk tid har en viss anknytning till släkten, sedan den åren 1872-1878 ägdes av Axel Hermelin från Gripenberg. Slottet med sin stiltrogna inredning gav också många associationer till hemvanda miljöer på släktgårdarna. Upplysande och rolig var Sven A:s redogörelse för parkens återställande i tidsenligt skick, ett arbete som han haft ansvaret för och ännu tycktes helhjärtat inbegripen i.

Samvaron fortsatte vid en angenäm lunch på Drottningholms värdshus. Sevärdheterna kring slottet kunde sedan beses av var och en efter egen önskan. Avskedets stund hade kommit. Vi skildes med stor tacksamhet över ännu ett oförgätligt släktmöte.

Carin Hermelin

A K T U E L L A   N A M N

Släktens huvudman

Agronomen Frih. Alf Hermelin

Valda hedersledamöter i föreningen

Stadsarkivarien Fil.dr Sven Olsson
Översten Frih. David Hermelin
Docent Gunnar Ahlström

Släktföreningens styrelse

Ordf: Bergsingenjören Frih. Elias Hermelin
v. Ordf: Fil.dr Ingeborg Hermelin
Skr.: Kommendörkapten Frih. Måns Hermelin
v. Skr.: Frih. Nils Hermelin

Styrelsesuppleanter

Civilingenjören Frih. Carl Söderling Hermelin
Civiljägmästaren Frih. Joakim Hermelin

Revisorer

Godsägaren Frih. Carl-Magnus Hermelin
Frih. Axel Hermelin

Revisorsuppleanter

Frih. David D;son Hermelin
Civilekonomen Frih. Nils-Magnus Hermelin

Sekreterarens adress:

Norrstigen 44, Lidingö 1.

Föreningens postgiro:

Nr 15 18 16, Djursholm 2.